

Morfologia-kurssin luentomateriaaleja

Juho Härme

11. lokakuuta 2016

Sisältö

1	Luento 11: persoona kieliopillisena kategoriana	2
1.1	Persoona- ja infinitiivivartalo	2
1.2	Konjugaatiot	2
1.2.1	1. konjugaatio	3
1.2.2	2. konjugaatio	4
1.2.3	Ääntenmuutoksia 1. konjugaatiolla	4
1.2.4	Ääntenmuutoksia 2. konjugaatiolla	5

1 Luento 11: persoona kieliopillisena kategoriana

Siirrämme nyt kurssin painopistettä substantiiveista ja muista nomineista kohti verbejä. Aloitamme tutkimalla *persoonaa* kieliopillisena kategoriana.

Persoonakategoria (категория лица) on ennen kaikkea verbien mutta myös persoonaja possessiivipronominien ilmaisema kieliopillinen kategoria. Siinä missä pronomineilla persoona ilmaistaan sanan vartalossa (vrt. muotoja мы,я,он,наш,его), käytetään verbeillä taivutuspäätteitä. Keskitymme tässä yhteydessä persoonaan nimenomaan verbien ominaisuutena.

Nikunlassi (2002: 154) huomauttaa, että verbien persoonapäätteet ilmaisevat itse asiassa melko monta eri asiaa: paitsi persoonaa, myös tapaluokkaa, aikamuotoa ja lukua. Kun siirrytään tarkastelemaan verbien persoonataivutusta, tutkitaan siis loppujen lopuksi laajempaa ilmiötä kuin pelkkää persoonaa.

1.1 Persoona- ja infinitiivivartalo

Venäjän verbeistä puhuttaessa on tapana erottaa kaksi eri vartaloa (perusteluita tälle ks. Исаченко 2003[1965]: 27). Muistanet aiemmilta luennoilta, että *vartalolla* (основа) tarkoitetaan sitä osaa sanasta, joka jää jäljelle, kun otetaan pois taivutuspäätteet.

Ensimmäinen verbin vartaloista saadaan, kun poistetaan infinitiivimuodosta infinitiivin tunnus. Näin ollen esimerkiksi verbin смотреть infinitiivivartalo (основа инфинитива) on *смотре*, verbin играть infinitiivivartalo *игра*, verbin взять taas *взя* ja niin edelleen.

Ajattele verbiä /смотреть/е/ть/. Persoonamuodoissa e-suffiksia ei ole näkyvissä, vaan esimerkiksi ensimmäisen persoonan muoto kuuluu /смотреть/ю/. Verbin toinen vartalo, *preesensvartalo* (основа настоящего времени), saadaan poistamalla persoonapäätte. Tapana on, että muodostamiseen käytetään monikon kolmannen persoonan muotoa. Näin ollen смотреть-verbistä preesensvartalo on /смотреть/ят/ – /смотреть'/, пугать-verbistä /пуга/ют/ – /пуга/ј/, вести-verbistä /вед/ут/ – /вед/. **Huomaa**, että вести-verbin kaltaisilla verbeillä sekä ч-konsonanttiin infinitiivissä päättyvillä verbeillä infinitiivi- ja preesensvartalot ovat samoja: вести – вед & вед, печь – пек & пек jne. Nämä ovat siis infinitiivivartalon muodostamisen osalta poikkeuksellisia (Nikunlassi 2002: 137).

Infinitiivivartaloista voidaan mainita vielä Šeljakinin (2006: 122) huomautus siitä, että yleensä preteritimuodon vartalo on sama kuin infinitiivivartalo: игра/ла/, смотре/ла/ jne.

1.2 Konjugaatiot

Venäjässä verbit jaetaan persoonataivutuksen osalta kahteen taivutustyyppiin eli *konjugatioon* (спряжение), joiden lisäksi on joukko epäsäännöllisesti taipuvia verbejä. Taivutettaessa ся-postfiksin sisältäviä verbejä kannattaa muistaa, että vokaalin jälkeen posfiksi on muodossa сь (учусь, занимаюсь jne) (Шелякин 2006: 124).

1.2.1 1. konjugaatio

Tutkitaan ensin kahta 1. konjugaatioon kuuluvaa verbiä ja tarkastellaan taivutuspäätteitä kirjoitusasussaan:

persoona	verbi 1	verbi2
y. 1.	игра/ю/	жив/у/
y. 2.	игра/ешь/	жив/ёшь/
y. 3.	игра/ет/	жив/ёт/
m. 1.	игра/ем/	жив/ём/
m. 2.	игра/ете/	жив/ёте/
m. 3.	игра/ют/	жив/ут/

Kirjoitusasun perusteella voidaan todeta, että verbit edustavat ensimmäisen konjugation kahta eri sanatyyppeä. Asia kuitenkin yksinkertaistuu, jos tutkitaan – kuten edellä substantiivien deklinaatioiden yhteydessä – sanojen *foneettista* asua (ks. Nikunlassi 2002: 155).

Muodostetaan ensin kummastakin verbistä preesensvartalot. Играть-verbillä tämä tapahtuu ottamalla играют-muodosta pois persoonapäätte. Preesensvartalo on tällöin /играј/. Samaa muotoa käytetään kaikissa persoonissa. Жить-verbillä preesensvartalo muodostetaan живут – /жив/. On huomattava, että vartalo ei ole identtinen joka muodossa, vaan siinä tapahtuu äänteenmuutos liudentumattoman ja liudentuneen в-konsonantin välillä. Yksikön 1. ja monikon 3. persoona saavat vartalon /жив/, mutta muut persoonat vartalon /жив’/.

Muistatko, miten /o/-vokaali käyttäytyy painottomana ja painollisena? Edellä olemme todenneet, että sananmuodoissa *врачом, местом* ja *жителем* on foneettisesti sama /ом/-päätte, joka painottoman tavun jälkeisessä asemassa ääntyy redusoituneessa muodossa ja painollisena redusoimattomassa muodossa¹. Sama ilmiö tapahtuu verbitaivutuksessa. Voimme itse asiassa tiivistää edellä esitetyt 1. konjugation päätteet seuraavasti:

persoona	pääte	esimerkki1	esimerkki2
y. 1.	/у/	/жив/у/	/играј/у/
y. 2.	/ош/	/жив’/ош/	/играј/ош/
y. 3.	/от/	/жив’/от/	/играј/от/
m. 1.	/ом/	/жив’/ом/	/играј/ом/
m. 2.	/от’э/	/жив’/от’э/	/играј/от’э/
m. 3.	/ут/	/жив/ут/	/играј/ут/

¹Lisäksi vokaaliäänteeseen vaikuttaa jonkin verran edellisen konsonantin liudentuneisuus.

1.2.2 2. konjugaatio

Siirrytään sitten tarkastelemaan toista varsinaista konjugaatiotyyppiä. Tähän konjugaatioon kuuluvat esimerkiksi sanat *включить* ja *усвоить* ('omaksua').

Persoona	verbi1	verbi2
y. 1.	включ/у/	усво/ю/
y. 2.	включ/ишь/	усво/ишь/
y. 3.	включ/ит/	усво/ит/
m. 1.	включ/им/	усво/им/
m. 2.	включ/ите/	усво/ите/
m. 3.	включ/ат/	усво/ят/

Pohditaan jälleen, miten näistä sanoista muodostetaan preesensvartalot. *Включить*-verbin monikon kolmas persoona on *включат*, josta persoonapäätteen jälkeen jää jäljelle */включ/*. *Усвоить*-verbillä muodostus tapahtuu *усвоят* – */усвој/*. Foneettisesti ilmaistuna päättemorfeemit ovat siis seuraavat:

persoona	pääte	esimerkki1	esimerkki2
y. 1.	/у/	/включ/у/	/усвој/у/
y. 2.	/иш/	/включ/иш/	/усвој/иш/
y. 3.	/ит/	/включ/ит/	/усвој/ит/
m. 1.	/им/	/включ/им/	/усвој/им/
m. 2.	/ит'э/	/включ/ит'э/	/усвој/ит'э/
m. 3.	/ат/	/включ/ат/	/усвој/ат/

Ensimmäisen ja toisen konjugaation päätteitä tarkasteltaessa huomataan, että yksikön ensimmäisen persoonan muoto on kummassakin konjugaatiossa sama, muuten konjugaatiot ovat erilaisia.

1.2.3 Ääntenmuutoksia 1. konjugaatiolla

Nikunlassin (2002: 155) mukaan ensimmäisestä konjugaatiosta voidaan ääntenmuutosten näkökulmasta erottaa omaksi ryhmäkseen kaikki */o/-*foneemilla alkavat muodot. Näissä tapahtuu ääntenmuutoksia, joista eräs kohdatiin jo *жить*-verbiä tarkasteltaessa. Lisätään ensin kirjoitusasussaan kaikki *жить*-verbin persoonamuodot, jotka alkavat */o/-*foneemilla:

- живёшь
- живёт
- живём
- живёте

Жить-verbillä äänteenmuutos tarkoittaa, että liudentumaton konsonantti vaihtuu liudentuneeseen. Preesensvartalo жить-verbillä on /жив/. Näin ollen foneettisessa asussaan luetellut muodot ovat:

- /жив'/ош/
- /жив'/от/
- /жив'/ом/
- /жив'/от'э/

Selkeämmin havaittava äänteenmuutos koskee konsonantteja /к/ ja /г/, jotka vaihtuvat konsonanteiksi /ч/ ja /ж/. Otetaan tästä esimerkiksi verbi *лечь* ('panna maaten'). Preesensvartalo tällä verbillä saadaan: *лягут* – *ляг*. Näin ollen /о/-foneemilla alkavat muodot ovat (konsonanttimuutoksen jälkeen):

- ляжешь = /ляж/ош/
- ляжет = /ляж/от/
- ляжем = /ляж/ом/
- ляжете = /ляж/от'э/

Печь-verbillä preesensvartalo muodostetaan *пекут* – /пек/. Näin ollen äänteenmuutoksen jälkeen saadaan:

- печёшь = /печ'/ош/
- печёт = /печ'/от/
- печём = /печ'/ом/
- печёте = /печ'/от'э/

Huomaa, että verbejä tyyppiä *нучать* ei tässä lasketa kuuluvaksi äänteenmuutosten piiriin, sillä preesensvartalo on kaikissa tapauksissa /пиш/ eikä siis vaihtelee muuten kuin suhteessa infinitiivivartaloon /писа/.

1.2.4 Äänteenmuutoksia 2. konjugaatiolla

Kun mietitään toista konjugaatiota, voidaan todeta, että äänteenmuutoksen kohteeksi joutuvia muotoja on vähemmän. Siinä, missä 1. konjugaatiolla neljä kuudesta muodosta muuttuu, 2. konjugaatiolla ainoastaan **yksikön ensimmäisen persoonan muoto** muuttuu konsonanttivaihtelujen seurauksena (Nikunlassi 2002: 155). Muutos sinänsä on kuitenkin 1. konjugaatiota monimutkaisempi. Nikunlassin (2002: 83) ja Isachenkon (2003[1965]: 35) antamien listojen perusteella voidaan esittää ainakin seuraavat ääntenvaihteluparit:

muutos	verbin infinitiivi	verbin preesensvartalo	yks. 1. pers.
т'-ч	платить	/плат'/	/плач/У/
т'-щ	обратить	/обрат'/	/обраш/У/
д'-ж	садить	/сад'/	/саж/У/
з'-ж	изобразить	/изобраз'/	/изображ/у/

muutos	verbin infinitiivi	verbin preesensvartalo	yks. 1. pers.
зд'-эж	ездить	/езд'/	/Езж/у/
с'-ш	просить	/прос'/	/прош/у/
ст'-щ	пустить	/пуст'/	/пуш/У/
п'-пл	накопить	/накоп/	/накопл'/у/
б'-бл	любить	/люб'/	/любл'/у/
ф'-фл'	разграфить	/разграф'/	/разграфл'/У/
в'-вл'	ловить	/лов'/	/ловл'/у/
м'-мл	кормить	/корм'/	/кормл'/у/

Nikunlassi, Ahti. 2002. *Johdatus Venäjän Kieleen Ja Sen Tutkimukseen*. Helsinki: Finn Lectura.

Исаченко, Александр. 2003[1965]. *Грамматический Строй Русского Языка В Сопоставлении С Словацким. Морфология. Часть 1, 2*. Москва: Языки славянской культуры. <https://www.litres.ru/a-v-isachenko/grammaticheskiy-stroy-russkogo-yazyka-v-sopostavlenii-s-slo>

Шелякин, М.А. 2006. *Справочник По Русской Грамматике*. drofa.